

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש

פרשת חוקת

הגיליון השבועי לכל יהודי 966

א' בתמוז התשס"ה
(8.7.05)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

הכוח המניע קיים במלוא עוצמתו

המומחים למיניהם הציגו תחזיות שהתבססו על תמונת המציאות כפי שנראתה לעיניהם, אבל הם לא הביאו בחשבון שיש מציאות שאינה נראית לעיניים, והיא קיימת במלוא עוצמתה

כששואלים חסיד חב"ד מי מנהיג כיום את חסידות חב"ד, הוא משיב בפשטות: "הרבי". התשובה גורמת לשואל לבהות לרגע באיש-שיחון, כדי להבין בדיוק את כוונתו. הלוא הכול יודעים שקרה דבר-מה לפני אחד-עשר שנה, באותו מוצאי שבת-קודש, פרשת חוקת, תשנ"ד. ובכל-זאת, התשובה התמימה והפשוטה הזאת היא האמת, שבה מאמינים כל חסידי חב"ד בכל ליבם ובכל נפשם.

כיום, אחרי אחד-עשר שנה, אין צורך באמונה גדולה כדי לחוש כך. במידה מסויימת אפשר לראות זאת גם בעיני הבשר שלנו. עדיין זוכרים אנו את התחזיות של מומחים למיניהם על ההתפוררות הצפויה למפעליו של הרבי. הלהט ידעך, השלוחים ישובו לחיקה החמים של משפחתם וסביבתם המקורית, החסידים יתפזרו לכל עבר ועוד כהנה וכהנה. אלה היו תחזיות שהתבססו על תמונת המציאות כפי שנראתה לעיניהם של אותם מומחים, אבל הם לא הביאו בחשבון שיש מציאות שאינה נראית לעיניים, אבל היא קיימת במלוא עוצמתה.

צבא השלוחים

תורת החסידות מלמדת ש"רועי ישראל לא יעזבו צאן-מרעיתם". צדיקים, מנהיגי ישראל, אינם עוזבים את עדתם והולכים להתענג בגן-העדן. הם מוסיפים להרעיף ברכות על המקושרים עליהם, לעורר עליהם רחמים ולהעניק כוחות וסיוע מלמעלה.

בספר הזוהר נאמר דבר מופלא עוד יותר, שצדיקים אחרי הסתלקותם קיימים ופועלים בעולם הזה יותר מבחייהם. כאשר נשמתם הייתה מלובשת בגוף גשמי, הייתה מוגבלת במגבלותיו של הגוף, מגבלות של זמן, מקום וכדומה. לעומת זאת, אחרי הסתלקותם סרו המגבלות הללו, וממילא יכולתם של הצדיקים לפעול בעולם גדלה לאין-שיעור.

ואכן, כל המתבונן בהתפתחות העצומה שחלה במוסדותיו של הרבי ובמפעל השליחות באחת-

עשרה השנים שחלפו, רואה בעיניו כי הכוח המניע שעמד מאחורי כל המפעלים הללו בעבר, קיים במלוא עוצמתו, ואף ביתר שאת. אין זה כמו מכונית הממשיכה לנסוע גם אחרי שמנועה כבה. מכונית כזאת אמנם תמשיך לנסוע קצת, אבל מהירותה תרד בהדרגה, עד שתיעצר. לא ייתכן שמהירותה תואץ, והיא תעלה על הרים ועל גבעות, ותוסיף לנסוע אלפי קילומטרים. אם היא נוסעת כך, זה עצמו מוכיח שמנועה פועל בכל הכוח והעוצמה.

באחת-עשרה השנים האחרונות גדל צבא השלוחים של הרבי כמעט פי ארבעה. כשלושת-אלפים שלוחים חדשים יצאו לקצוות תבל, כדי לעורר את הניצוץ היהודי, לחמם נשמות ולבנות חיים יהודיים. אם תשאלו כל אחד ואחד מהם מי הוא, ישיב בטבעיות גמורה: "אני שליח של הרבי מליובאוויטש". אם תבררו אצלו מניין הכוחות, תקבלו את התשובה: "מהרבי".

אמונה וזעקה

רבבות אלפי ישראל עולים מדי שנה אל ציונו הקדוש של הרבי, שופכים תחינה ורואים ישועות מופלאות. הם רואים בעיני-בשר איך מתחוללים דברים מופלאים אחרי שהשתטחו על הציון הקדוש. רבבות יהודים מכל רחבי העולם משגרים מכתבים ו'פתקים' אל הציון. לכל אלה ברור שהרבי שומע את בקשתם ומעורר עליהם רחמים לפני הקב"ה.

ברור שאין בכל זה כדי להחליף את האור הגדול שהיינו רגילים לראות בשנים שקודם-לכן. גדול הכאב על שאיינו זוכים לראות את הרבי בעיניים הגשמיות שלנו ולשמוע את מעיינות תורתו. זוכרים אנו איך בקע תמיד קולו הברור והצלול דווקא בשעות של ליקוי-מאורות, חרדות ומצוקות, כמו התקופה שבה אנו שרויים עכשיו.

לכן אנו מתפללים וזועקים לקב"ה שישים קץ לחשכת גלותנו וישלח לנו את משיח-צדקנו, אולם גם ברגעים שנותרו עד ביאת הגואל יודעים אנו שהרבי נמצא עמנו, ו"מה זרעו בחיים — אף הוא בחיים".

יש חדש

מנהגי יום ההילולא

חסידים נוהגים לקיים בקשר ליום ההילולא ג' בתמוז את המנהגים שתיקן הרבי לאחר הסתלקות חותנו. בשבת-קודש זו משתדל כל אחד ואחד לעלות לתורה. בצאת השבת מדליקים נר-נשמה. ביום ראשון, אחרי התפילה, כותבים 'פדיון-נפש', מניחים אותו באחד מספרי הרבי, ולאחר מכן משגרים אותו כדי לקראתו על הציון הקדוש (מספר הפקס: 001-718-7234444). נותנים תוספת צדקה למוסדותיו של הרבי, לומדים פרקים ממאמר החסידות האחרון שמשך, 'אתה תצווה', וכן פרקי משנה שמתחילים באותיות שמו הקדוש. כמרכן מקיימים התועדות חסידית.

העצרת ביום א'

מסתיימות ההכנות לקראת העצרת המרכזית לרגל יום-ההילולא האחד-עשר של הרבי מליובאוויטש, שתהיה א"ה ביום ראשון, ג' בתמוז (10.7), ברחבה שליד בית צעירי-חב"ד בכפר-חב"ד. בין אורחי-הכבוד: הראשון לציון הרב שלמה עמר, הרב הראשי לישראל; הרב יורם אברג'ל, ראש מוסדות 'רב פעלים' נתיבות; הרב מרדכי אלון, ראש ישיבת הכותל; והרב יגאל קמינצק, הרב האזורי של תבל עזה. מקהלת חסידי חב"ד עם הזמר החסידי יוני שלמה ינעימו בניגוני חב"ד. פרטים בבתי-חב"ד ובמרכז צעירי-חב"ד, טל' 03-9607588.

'שיחת השבוע' ברוסית

העלון 'זווחשוזניה', שהוא מהדורה מיוחדת של 'שיחת השבוע' בשפה הרוסית, יוצא-לאור בעיצוב מחודש ובעריכה משופרת. בימים האלה מתקיים מבצע מנויים, שבו ניתנת הנחה של 25% (110 ש"ח לשנה או 55 ש"ח לחצי שנה). מתנה טובה לדוברי רוסית. טל' 03-9607588 (שלוחה 130).

זמני השבוע

ירושלים ת"א חיפה באר-שבע אילת מיר-רוק
כניסת השבת 7:12 7:28 7:21 7:29 7:22 8:11
צאת השבת 8:30 8:32 8:34 8:30 8:24 9:18

פרקי אבות: פרק ד

פקס: 03-9606169

אינטרנט: www.chabad.org.il

דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il

נדפס בדפוס יד-החמישה כפר-חב"ד, טל' 03-9600280

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הפוגע בישראל – מאבד את הזכות

לגמרי את הזכות שהייתה שמורה לו, מזה שסייע בשעתו לאברהם, ובני-ישראל היו יכולים להרגו.

הכוחות ניתנו

לכן נאמר "ויכו אותו", בלשון רבים, אף שהקב"ה אמר למשה: "בידך נתתי אותו". מלכתחילה ניתן הכוח להכות את עוג למשה רבנו בלבד, על-פי ציווי ה', אולם מכיוון שעוג ביקש להשמיד את ישראל, איבד לגמרי את הזכות שהגנה עליו, ועתה היו יכולים כל ישראל להכותו.

מכאן אפשר ללמוד הוראה, שרועי ישראל מוסרים לעם-ישראל את הכוחות האלוקים הניתנים להם. על-ידי מסירות-נפשם יכול כל יהודי להיכנס מיד 'לארץ-ישראל', במשמעותה הרוחנית, ואין הוא צריך להכניע את עוג, שכן כבר "ויכו אותו", והכינו לכל יהודי את הדרך. זו ההכנה לכניסה הגשמית לארץ-ישראל, הגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח-צדקו, בקרוב ממש.

(לקוטי שיחות כרך ח, עמ' 134)

כשהתקרבו בני-ישראל לארצו של עוג מלך הבשן, מספרת התורה: "ויצא עוג מלך הבשן לקראתם", ואז אמר הקב"ה למשה: "אל תירא אותו, כי בידך נתתי אותו". לשם-מה היה צורך להרגיע את משה, שלא יפחד?

מפרש רש"י: "שהיה משה ירא להילחם, שמא תעמוד לו (לעוג) זכותו של אברהם". עוג עזר לאברהם אבינו, וסיפר לו שלוט נלקח בשבי. בעקבות מידע זה מיהר אברהם לצאת להילחם בארבעת המלכים ששבו את אחיינו, ניצחם ושחרר את לוט. עתה חשש משה, שזכותו זו של עוג תעמוד לו, ובני-ישראל לא יוכלו לנצחו במלחמה, אלא יאלצו לחפש דרך אחרת להיכנס לארץ-ישראל.

בני-ישראל לא חששו

רש"י מדגיש "שהיה משה ירא". לא נאמר שבני-ישראל פחדו מפני עוג, אלא דווקא משה רבנו חשש מפניו. איך ייתכן שבני-ישראל לא פחדו, ואילו משה רבנו "היה ירא"? אלא יראתו של משה לא הייתה מפני גבורתו

של עוג. גם בני-ישראל לא פחדו מגבורת עמי הארץ, וכפי שהתורה מספרת קודם-לכן, שכאשר שלח משה שליחים "לרגל את יעזר", לא הסתפקו השליחים בריגול העיר, אלא הלכו וכבשו אותה, באמרם: "בטוחים אנו בכוח תפילתו של משה". גם מפני עוג לא חששו, אולם משה ראה דבר שבני-ישראל לא ראו, ולכן חשש מפניו.

זכות המסייע לישראל

משה רבנו היה אוהב ישראל, וראה את גודל מעלתם של ישראל. הוא ידע שבני-ישראל ראויים שיעשו להם ניסים גדולים, ולכן לא חשש מכוחם ומגבורתם של עמי כנען. אך דווקא בגלל הכרתו במעלתם של ישראל ידע גם להעריך את גודל זכותו של מי שמסייע לעם-ישראל. וכאן חשש, שמא זכותו של עוג תעמוד לו.

למעשה, עוג איבד את זכותו כאשר ביקש להשמיד את עם-ישראל. חז"ל מספרים, שעוג, שהיה ענק בעל ממדים אדירים, עקר הר ששטחו כשטח מחנה ישראל, ורצה להשמיד את כל ישראל. במעשה זה איבד

מן המעייין

נושא השבוע: לימוד התורה

אמרת השבוע

הרבי ביקש 'מתנה'

מר דוד צ"ייס הוא איש-עסקים, תושב קונטיקט, שהתקרב אל הרבי מליובאוויטש. פעם אחת סיפר, כי בתחילת התקרבותו אל הרבי קיבל יום אחד מכתב ממנו, ובו הרבי כותב: "לא נהוג שאדם יבקש לעצמו מתנת יום-הולדת, אבל אני רוצה לנהוג בצורה יוצאת מן-הכלל, ולקראת יום-הולדתי לבקש ממך בקשה – שתניח תפילין בכל יום". הרבי הוסיף כי הוא מקווה שמר צ"ייס יסכים לקבל גם ממנו מתנה – זוג תפילין.

מר צ"ייס השיב, כי הוא מסכים בשמחה להעניק לרבי את המתנה המבוקשת, ובאשר לתפילין – הוא מבקש לא זוג אחד, אלא שלושה: אחד שיהיה בבית, אחד למסעותיו, ואחד ביאכטה, שבה הוא נוהג לשהות מדי פעם. הוא ציין כי הוא מאוד שמח לקבל מתנה מהרבי, אבל את עלות שלושת זוגות התפילין הוא מעוניין לשלם...

העולם כאילו 'מת'

רבי אפרים-זלמן מרגליות היה בעל עסקים רבים, אבל בשעה שעסק בתורה היה מסתגר בחדרו ולא היה נפנה לשום עסק. וכך הוא אמר: "אדם כי ימות באוהל" – בשעה שאדם יושב ועוסק בתורה, עליו להיות כ'מת' לכל ענייני העולם.

מי שאינו לומד

הרבי הרי"צ מליובאוויטש אמר: מי שאינו לומד תורה בכל יום נעשה גס, בור ומזיק לכלל-ישראל.

פנסי אור ומקור הצלחה

שיעורי תורה ברבים – בבית-הכנסת – הם פנסי אור ומקור הצלחה בגשמיות וברוחניות, ללומדים עצמם ולבני-ביתם.

(אגרות-קודש)

עצי החיים

העיתים הקבועים ללימוד תורה ברבים, הם 'עצי החיים' שבהם צריך כל יהודי להיאחז.

(ליקוטי דיבורים)

הנוף מתנגד

"זאת התורה אדם כי ימות באוהל" (במדבר יט, ד). אמר ריש-לקיש (ברכות טג, א): מניין שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר "זאת התורה אדם כי ימות באוהל". זה משום שהנוף מתנגד לענייני השכל והרוח, ועל-כן צריך שימות על דברי תורה.

(המהר"ל מפראג)

להמית את ה'אני'

אין דברי תורה מתקיימים אצל התקיפים ועזי-הרוח, אלא אצל הענווים, במי שממית 'עצמו', ממית את כוחו ועוצם ידו.

(עיטורי תורה)

התענוגים מפריעים

בן-תורה צריך 'להמית' את כל תענוגי העולם הזה ולהינזר מהם, שכן גם דברים קלי-ערך בתענוגי העולם מונעים את המסירה והנתינה באוהלה של תורה.

(היום-יום)

חתונה שהתבטלה

סילון לחיאני הוא בן למשפחה מסורתית מליאון. הנסיבות הפגישוהו עם צעירה לא-יהודייה מאיטליה, ובין השניים נקשר קשר שהתהדק והלך. יום אחד הפתיע סילון את משפחתו בהודעה על החלטתו להתחתן עם אותה צעירה. הוריו נחרדו מהרעיון וניסו להניאו מכך, אך כל דבריהם נפלו על אוזניים ערלות.

הוריה של הצעירה נתנו את ברכתם לזוג וכבר נקבעו מקום ומועד לחתונה. אביו של סילון נמנה עם מקורבי בית-חב"ד בליאון. כמה שבועות לפני החתונה החליט לבקש את עזרת השליח בעיר, הרב שמואל גורביץ'. "אנא, עשה הכול למנוע מבני לעשות את הצעד הנמרז", התחנן לשלח. "אעשה כל שביכולתי", הבטיח לו הרב גורביץ'.

הרב גורביץ' נפגש עם סילון והחל לדבר על ליבו. "אתה עומד לעשות מעשה שכל ימך תתחרט עליו... ילדיך יהיו גויים, ובכך נתת אותם משרשרת הדורות של עם-ישראל... יהודים מסרו את נפשם למניעת התבוללות ואתה עומד לעשות זאת בדעה צלולה... אך תפנה עורף להוריק-מולידך ותסב להם צער רב כל-כך". אך כל זה לא ריכך את ליבו של סילון.

לפתע הביזק במוחו של הרב גורביץ' רעיון נועז. "יש לי הצעה שבשילך", פנה לסילון. "אתה עומד לעשות צעד גורלי בחייך. סע אל הרבי מליובאוויטש וספר לו כך. ייתכן שהרבי יצליח לגרום לך לחשוב מחדש על צעדך. מצד שני, אולי דווקא אתה תשכנע אותו בצדקתך...".

הרעיון מצא בן בעיני סילון. שבועיים בלבד לפני מועד חתונתו מצא את עצמו בחצר הרבי בניו-יורק. את פניו שם קיבל אחיו של הרב גורביץ', שלום, שבאותה עת היה תלמיד הישיבה בחצר הרבי. שלום עודכן על-ידי אחיו בפרטי המקרה.

באותה תקופה היה קשה להתקבל ל"יחידות" אצל הרבי. סילון העלה את עניינו על הכתב, והתעקש למסור את מכתבו הישיר לידי הרבי. למכתבו האישי צירף כמה מכתבים נוספים לרבי, ששלחו עמו בני-משפחה ומכרים מצרפת.

בשעת צהריים יצא הרבי מחדרו לתפילת מנחה. בתום התפילה, כשהרבי עשה את דרכו חזרה לחדרו, נדחק סילון בין האנשים והושיט לרבי את צרור המכתבים. הרבי נטלם מידו ונכנס לחדרו.

התדבקות רוח ברוח

השתטחות על קברי צדיקים מקורה קדום ביותר. חז"ל אומרים, שכלב הלך לחברון כדי להשתטח על קברי האבות, ובזכות תפילתו זו ניצל מעצת המרגלים. אולם החסידות, שגילתה עומק ביותר בהתקשרות לצדיקים ולנשיאי ישראל בכלל, גילתה גם את עומק מעלתה של השתטחות על קבריהם.

לא רק חסידים נהגו להשתטח על קברי רבותיהם, אלא אף האדמו"רים עצמם, ואפילו ביתר שאת וביתר עוז. הכול שמעו על התכיפות הרבה שהרבי מליובאוויטש נהג לפקוד את ציונו הקדוש של חותנו, אך גם אדמו"ר חב"ד שלפניו וכך גם אדמו"רים רבים מעדות החסידות האחרות נהגו לפקוד את ציוני קודמיהם. מסופר על צדיקים רבים, שכאשר היה מוקשה להם עניין כלשהו בתורה, היו נוסעים לציון אבותיהם, וכשהיו חוזרים משם הייתה נהרה שפוכה על פניהם, משמחת האור שהאיר להם באותו עניין.

למעלה מגילוי אליהו

לכ"ק אדמו"ר הרש"ב מליובאוויטש היה גלון, יהודי פשוט בתכלית. פעם אחת אמר לחסידים: "הרבי שלכם פחדן! כשהוא רואה מרחוק את ה'אוהל' (של אדמו"ר ה'צמח צדק' והרבי מהר"ש), הוא מחוויר. כשהעגלה נעצרת, כמעט איננו יכול לקום ממקומו. אני עוזר לו לרדת, ואך בקושי הוא מגיע לפתח. הוא נוקש בדלת, מקשיב ומחכה, ורק אז נכנס, ופניו לבנים כסיד. ואילו אני? אני מפחד מכלום! אני נכנס בלי לדפוק, עומד ומסתכל כמה שאני רוצה, ויוצא..."

ב'קונטרס ההשתטחות' (לאדמו"ר האמצעי) מתואר כך עניין ההשתטחות: "כאשר אדם נכנס להיכל כבודו של צדיק, הרי הוא מתבטל מציאותו, מצד גודל הבושה וההכנעה. כמו-כן, כשהולך ובא למקום מנוחת קודשו של הצדיק, ומצויר לעצמו את דמות פניו הקדוש והטהור — תיפול עליו אימתה ופחד, יותר מבחיים חיותו. שכן בחיים חיותו היה הצדיק בגדר גוף גשמי, ואילו עתה נפש הצדיק היא ברוחניותה, כמו שהיא. על-ידי ביטול גדול זה תוכל נפשו לידבק באיזה פרט מנפש הצדיק".

בקונטרס זה נמנות חמש דרגות בהשתטחות על קברי צדיקים. את המדרגה החמישית, האחרונה, הוא מתאר כך: "שיכול[ה] לעלות שם נשמתו עד מקום נשמת הצדיק... ואז יכול להוריד נשמתו לגופם ולדבר עמם, והוא אלתדבקות רוחא ברוחא ממש. ועל-ידי זה יכולים להשיג השגות גדולות ברזין דאורייתא וליחד ייחודין עילאין... והמדרגה הזאת היא גבוהה יותר מגילוי אליהו ורוח-הקודש".

"הוא הרבי"

כאשר הוכתר הרבי מליובאוויטש, התבטל אליו גיסו המבוגר, הרב שמריהו גוראריה ע"ה (הרש"ג), ונעשה חסיד בלב ונפש. שאלוהו כיצד הגיע למסקנה שהוא הרבי ולא חשב שאולי הוא-עצמו ראוי לתפקיד. סיפר הרש"ג: "הגיעה אליי שאלה שעסקה בדיני נפשות ממש והתלבטתי בה מאוד. מאחר שזו הייתה שאלה גורלית, נכנסתי אל גיסי (הרבי) והצגתי לפניו את השאלה. הרבי ענה, שבשאלה רצינית כל-כך אין הוא רוצה ליטול את האחריות על עצמו, ומאחר שהוא הולך היום אל הציון, יתדבר ויתיעץ בעניין עם חמיו, הרבי הרש"צ, וכשיחזור ישיב לי תשובה. ואמנם, בשובו מן הציון השיב תשובה נפלאה, שרק הרבי הרש"צ היה יכול להשיב". וסיים הרש"ג: "אני יודע שאינני יכול לדבר עם חותני; אם גיסי יכול לדבר עמו — הרי הוא הרבי..."

והרבי עצמו כתב באחת מאיגרותיו לשליח בעיר אחת: "איני יודע אופי אותם שהשפיע עליהם בעיור, אבל בכלל היה צריך לבאר להם העניין של אוהל צדיק הדור... אשר לכן גם עליהם לייפות את כוחו ולתת לו פתקאות וכיוצא בזה, כיוון שאין ביכולתם לבקר בעצמם על ציון הק"י".

לא יפגע בכל האחרים ששלחו עמי מכתבים לבקשת ברכה. הם אינם אשמים במעשיי..."

כעבור כמחצית השעה חיפש מזכירו של הרבי את סילון. הוא מצא אותו בעזרתו של שלום גורביץ', ומסר לו את תשובת הרבי, שנכתבה בשולי

במכתבו של סילון, לאחר שסיפר על עצמו ועל תכניתו, תהא "איזו עוולה יש בכך שאני מבקש לנהוג על-פי צו-ליבי". בהמשך שאל, "איך אפשר לצפות ממני לפעול בניגוד לרגשותיי העזים כלפי הצעירה". לבסוף הוסיף, כי "גם אם המעשה שלי אכן חמור כל-כך על-פי התורה, אני מקווה שהדבר

מכתבו. הרבי התייחס לכל הסעיפים במכתבו של סילון. ראשית, העמידו על קדושת הנפש היהודית ועל החומרה הרבה שבה רואה התורה נישואי תערובת. "על-פי התורה, כשיהודי נושא גויה לאישה, הוא עושה עוול לא רק לעצמו אלא גם לה. נישואים כאלה פסולים מיסודם, נועדו לכישלון והם עתידים להזיק לשני הצדדים. לאור זאת, אם אמנם הפצים אתם זה בטובת זו, עליכם להיפרד".

בעניין השאלה כיצד דורשים ממנו להתעלם מרגשותיו, קבע הרבי כי פרידה מוחלטת ביניהם תצנן את הרגשות עד דעיכתם. על חששו שמא ייפגעו בגללו כל מי ששלחו עמו מכתבים לבקשת ברכה, השיב הרבי כי "לכל יהודי יש זכות להתברך, גם לך".

גם מכתבו של הרבי לא הצליח להטות את סילון מדרכו. כעבור יומיים שב לצרפת וההכנות לחתונה נכנסו להילוך גבוה. בינתיים הגיעו מאיטליה הורי הכלה וכל בני משפחתה.

בשבת שקדמה ליום החתונה נפגשו סילון וכלתו עם הוריה ובני משפחתה, בלשכת ראש העיר ליאון, להירשם לנישואין. המעמד היה חגיגי והכול התנהל כמצופה.

"התראי להינשא לאיש זה?", שאל ראש העיר את הכלה. "כן!", השיבה. א-ראז פנה ראש העיר אל סילון ושאל אם רצונו לשאת לאישה את העומדת לצידו. למרבה ההפתעה, התשובה המיוחלת בוששה לבוא. סילון שקע לפתע בהרהורים שהכניסו את הסובבים למתח ולעצבנות. לאחר כמה שניות אמר מילה אחת שהכתה את הכול בהלם — "לא!".

סילון ניצל את ההלם והמבוכה שהשתררו במקום כדי לשאת את רגליו ולהסתלק. הוא רץ כל עוד רוחו בו עד שהגיע לביתו של אחד ממכריו. הוא חשש מנחת זרועם של אחי הכלה, שדמם האיטלקי שולר רתח בעורקיהם, והחליט להסתתר בבית החבר עד יעבור זעם. לאחר מכן ידע כי נכון נהג: האיטלקים הנזעמים ריסקו את דלת הדירה ורוקנו את כל תכולתה.

כשנשאל סילון מה גרם להתנהגותו הלא-צפויה רגע לפני החתונה, השיב: "אין לי שום הסבר הגיוני למעשיי. דבר לא השתנה בתוך ליבי, כשעמדתי שם מול ראש העיר. אך הרבי מליובאוויטש לא הניח לי להתחתן עם הגויה..."

סילון (מרדכי) לחיאני נשוי כיום ליהודייה. הוא ואשתו מנהלים בית שומר מצוות, ושני ילדיהם לומדים בבית-ספר חב"ד בליאון.

(תודתנו למספרי המעשה — הרבנים שמואל ושלום גורביץ', ליאון)

לא מש מתוך האוהל

עם כניסתם לאוהל. יש הפונים לאחר מכן למשרדי, כדי לחלוק עם מישהו את החוויה. לא-מעט מבקשים עזרה בבחירת החלטה טובה, הקשורה להתחזקות בקיום מצווה וכדומה."

פקסים זורמים

חמישה מכשירי פקס במשרדו של רפסון פולטים ללא הרף בקשות לברכה, הנשלחות מכל קצווי תבל. "הפקסים יוצאים לתוך ארון סגור, ואיש אינו יכול להציץ בהם. אחת לשעה אני מביא אל הציון את כל המכתבים ומניחם שם", אומר רפסון. במקרים דחופים אנשים גם מתקשרים ומבקשים ממנו לגשת מיד ולהניח על הציון את הפקס ששיגר. "זה תפקידי ואני עושה אותו באהבה".

סמוך לציון הוקמו שני מקוואות טהרה, ישיבה וגם תלמוד-תורה. כעשרה בתים סמוכים נרכשו על-ידי חסידי חב"ד, והם משמשים לאירוח כל המבקשים לעשות שבת וחג בקרבת הציון. "אפשר לומר כי דווקא בציון הקדוש חשים שהרבי נמצא עמנו ביתר שאת", אומר רפסון.

שופכים שיח בציון הקדוש. כל שעות היממה

מצב שנראה חסר סיכוי ותודה לא-ל הכול הסתדר".

בוכים ומאשרים

כל מי שביקר בציון חש מיד את אוירת הקדושה השוררת בו. "אנשים נכנסים פנימה ומרגישים אינטימיות מופלאה, גם אם לצידם נמצאים עשרים או שלושים יהודים", מתאר רפסון. "נוכחותו של הרבי מורגשת במקום כמעט פיזית. יש היוצאים בוכים, מעוצמת המעמד, ויש שפניהם קורנות, כאילו זה עתה פרקו מליבם מטען כבד.

"אנשי-עסקים קשוחים נמסים כחמאה, ועיתונאים ציניים עומדים שם בעיניים לחות. אלה ואלה מתקשים לעכל את אבדן השליטה העצמית שחשו

א לפים מכל העולם נוהרים השבוע לניו-יורק, כדי לפקוד את ציון הרבי מליובאוויטש ביום ההילולא האחד-עשר שלו, ביום ראשון, ג' בתמוז. רבים אף יעשו את השבת במתחם האירוח הגדול, שהוקם בפאתי בית-החיים. זו תהיה שבת מרוממת במיוחד, שכולה תפילה ברוב-עם, לימוד בתורת הרבי והתוועדויות רוויות כיסופים והתחזקות. מצאת השבת ועד מוצאי יום ההילולא יעמדו בתור רבבות יהודים, מכל החוגים והסוגים, בדרכם לציון הקדוש, כדי להעביר תפילה על הכלל ועל הפרט ביום סגולה זה.

מי שמנצח על קליטת ההמון העצום, לא רק בג' בתמוז אלא כל השנה, הוא הרב **אבא רפסון**, המתגורר בסמוך ועושה את מרבית שעות היממה בבית הצמוד לבית-העלמין – 'בית אוהל חב"ד ליובאוויטש'. רפסון, שנקשר למקום ואינו עוזב אותו זה אחת-עשרה שנים רצופות, מקבל את פני הבאים, מדרך אותם, ומסייע במאור פנים ובסבלנות אין-קץ.

תחנה ראשונה

"הציון הקדוש פתוח לקהל עשרים וארבע שעות ביממה, ואין רגע שאין כאן אנשים", אומר רפסון. "אני פוגש רבים, לא-רדווקא חסידי חב"ד, שאומרים לי כי בכל ביקור בארה"ב, תחנתם הראשונה תהיה תמיד אצל הרבי. הרבי השפיע על חייהם של יהודים רבים כל-כך, ואלה חשים כלפיו רגשות עמוקים של געגועים והכרת-תודה. מובן שרבים באים כדי להתפלל ולהיושעו. יש המגיעים כדי להודות לקב"ה על הישועות שזכו להן בעקבות התפילה בציון. אין כמעט יום שלא מספר לי מישהו 'הייתי כאן לפני תשעה חודשים וברוך ה' נושענו', 'עמדתי לפני

"גפן מבטחים"
גם לך מגיע את קרן הפנסיה "מבטחים" – הקרן הטובה בישראל עם הרחבה מלאה לאובדן כושר עבודה!
ביטוחי דירות ומשכנתא
בטוחי הכסף והבטוחים
קבוצת גפן – המבטחת המורשת של הציבור הדתי
1800-39-33-39

לראות נפלאות
הראני נפלאות" היא סדרה מבית היוצר של נשיונל גיאוגרפיק, המציגה לציבור, את נפלאות הבריאה. הסדרה נערכה במיוחד בעבור שומרי תורה ומצוות.

NATIONAL GEOGRAPHIC
הראני נפלאות
הראני נפלאות

ועכשיו – חמישה תקליטורים חדשים להשיג בתקליטורי מחשב ובקלטות וידאו
יוזאיקה – טל' 1-700-704120

פִּינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

הקפאה בשבת

שאלה: האם מותר להקפיא בשבת מים לקרח?

תשובה: זו דוגמה לשאלה שאינה נזכרת בגמרא או בשולחן-ערך, אלא עלתה בדורות האחרונים, והפוסקים מנסים להשוותה למצבים שנזכרו במקורות.

יש סברה לאסור הקפאה משום מלאכת 'בונה'. לעומתה סבורים אחרים שאין לראות בהקפאה מלאכת 'בונה', משני טעמים: (א) אין כאן קיבוץ של אבנים או מוצקים אחרים לבניין אחד, אלא נוזל שנהפך למוצק (והראיה ממה ש'מחבץ', ההופך חלב לגבינה, חייב רק משום 'בורר' ולא משום 'בונה'). (ב) קרח אינו 'בניין', מכיוון שאינו ראוי להתקיים (גם אם רוצים בקיומו) אלא במקפיא.

יש האוסרים הקפאה משום 'נולד', מכיוון שעל-ידי ההקפאה נוצר מן המים דבר חדש – קרח. זאת על-פי הדעה האוסרת את הפעולה ההפוכה – הנחת קרח או שומן בשמש כדי להמיסם (שם כתב הרמ"א שנהגו

להחמיר גם כשהפעולה נעשית מאליה, ולא ישירות על-ידי האדם). אף התוצאה נאסרת לדעה זו שם, משום גזרת "משקין שזבו" (מיץ שזב מפירות העומדים לסחיטה, שנאסר שמא יסחטם בשבת). כאן אין גזרה כזאת.

רבים סבורים, שלדעת המתירים להפסיר קרח מותר גם להקפיא מים לקרח, ולכן מתירים לעשות זאת אפילו לכתחילה בעת הצורך (ויש מחמירים ואוסרים הקפאה בכל אופן).

מקורות: ראה שבת נא, כב, צה, ופירש"י. רמב"ם הל' שבת פ"ז ה"ו. שו"ע או"ח סי' שיח סט"ז, רמ"א ונו"כ, ובשו"ע אדמו"ר הזקן סכ"ה-כ; סי' שכ ס"ט ונו"כ, ובשו"ע אדמו"ר ז"ל סט"ז. בן איש חי ש"ב פ' בשלח אות כ. יסודי ישרון ח"ג עמ' רצו וח"ד עמ' קיט. שמירת שבת כהלכתה פ"י ס"ד. פסקי תשובות סי' שכ ס"ד. שו"ת: אז נדברו ח"י סי' ח. דובב מישורים ח"א סי' נה. חלקת יעקב ח"ב סי' צח וח"ג סי' קיג. יהוה דעת ח"א סי' ל. מנחת יצחק ח"ח סי' כד. משנה הלכות ח"ד סי' מח. צ"ח אילעזר ח"ו סי' לד. שבת הלוי ח"ג סי' נה. קובץ 'הערות וביאורים', כולל צמח-צדק, גיליון ה', ירושלים תשל"ז, עמ' קכד. תודה להרב לוי יצחק הלפרין, ירושלים.

מעשירים את השבת עם "שולחן שבת"

שולחן השבת שלכם ייראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מונעדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ולא תוספת דמי משלוח): "יוזאיקה", 1-700-704120

